

BAKALARZYK (1) *sb m*

Tekst nie oznacza ą; prawdopodobnie pierwsze dwa a jasne, trzecie pochylone (tak w bakałarz i Cn).

G sg bakałarzyk(a).

Sł stp, Cn, Linde brak.

Dem. od „bakałarz” ‘nauczyciel’; tu prawdopodobnie przezwisko: daligo thełch konew pulgarnczową křzyądzu Blazeyewi, kthori myąłchka wdomku garbatego Baccalarzika LibMal 1544/92.

KN